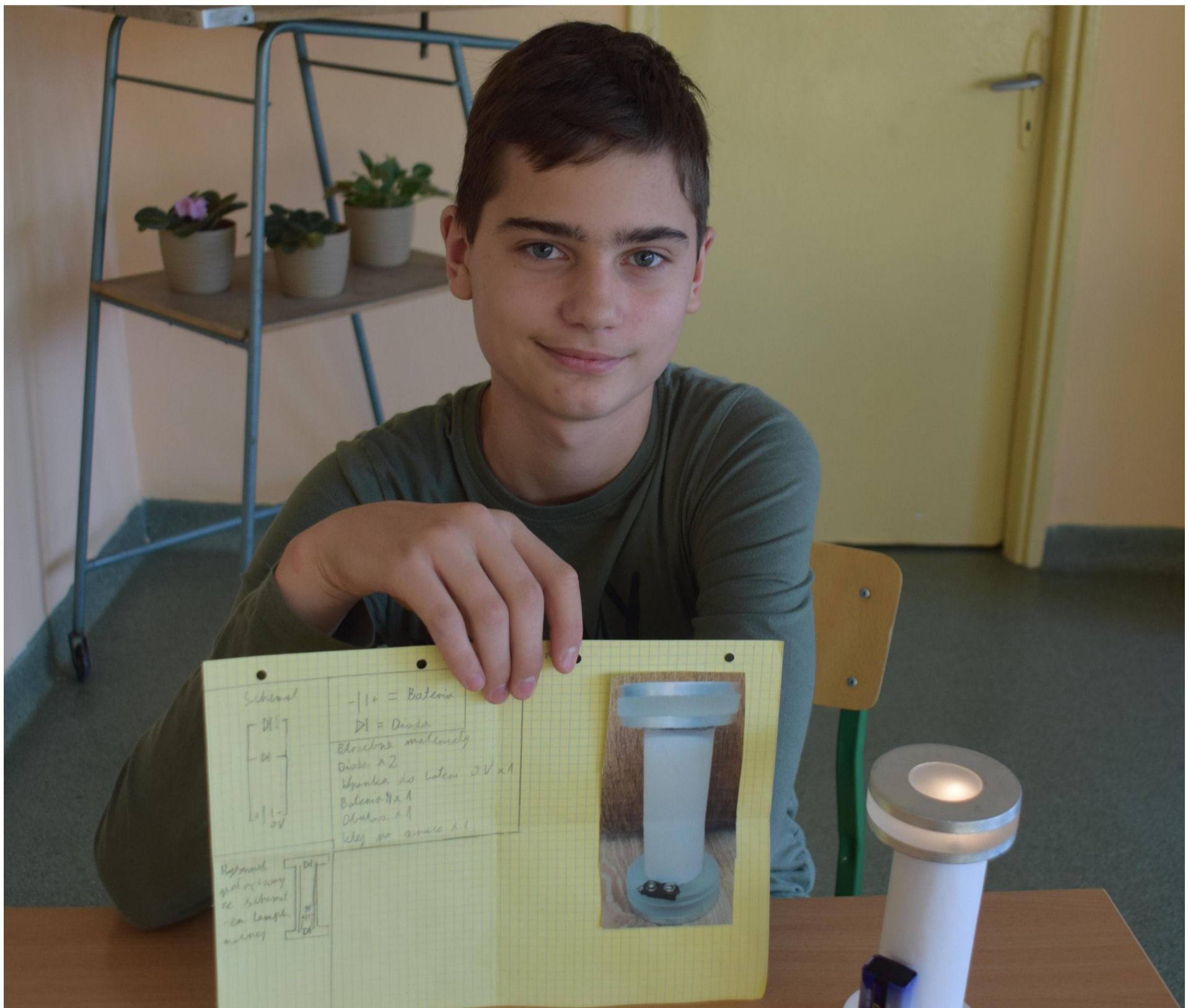
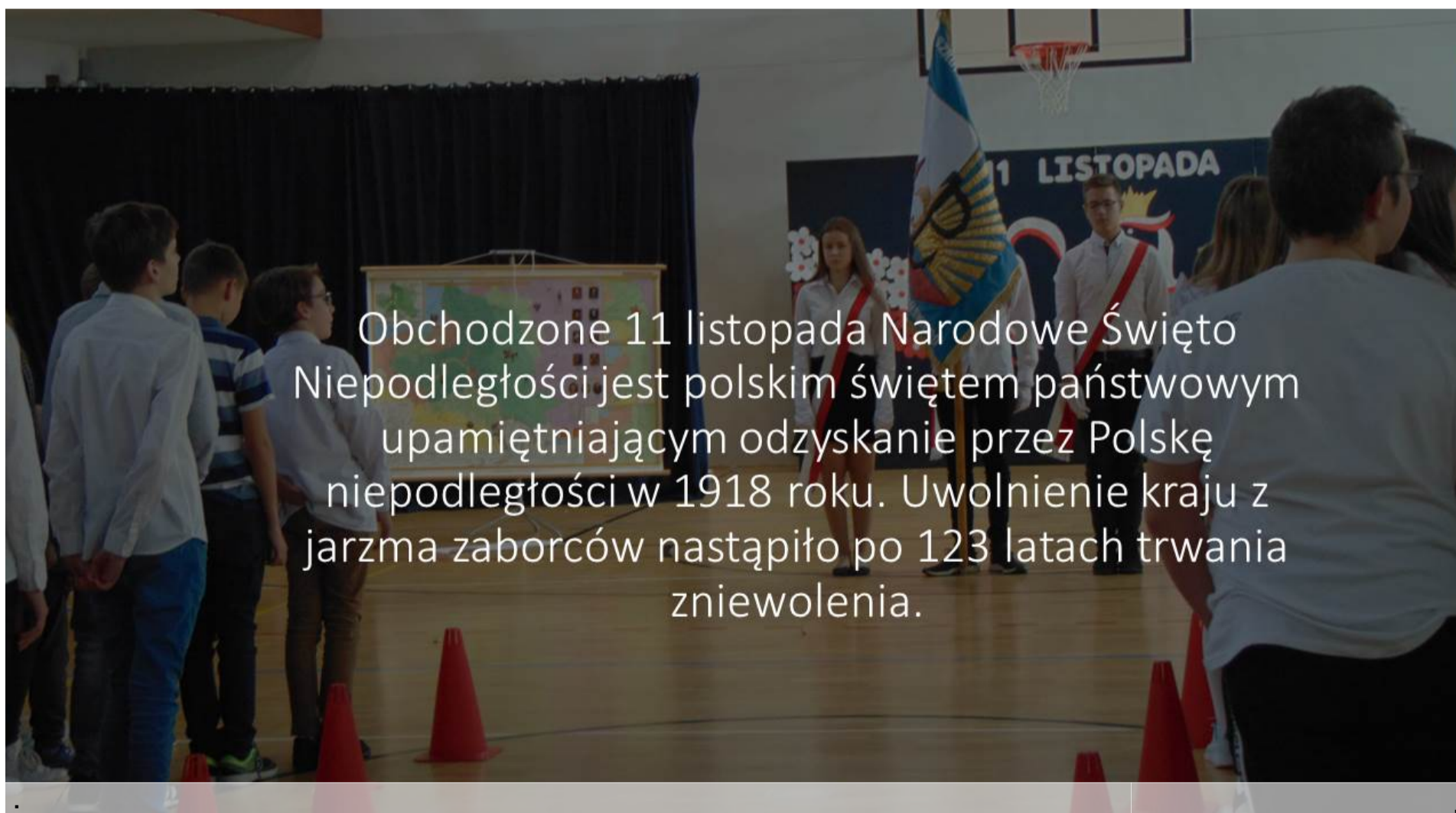

Fizyka jest ciekawa. Jak widzicie na poniższym zdjęciu można samemu skonstruować sobie lampkę. Wymyślam, lutuję i mam w domu zrobione przez siebie urządzenia codziennego użytku. Ta lampka to też moje dzieło. Pozdrawiam! Adrian Sobczak 7d

11 Listopada
autor artykułu Gosia Grocholińska

Odzyskiwanie przez Polskę niepodległości było procesem stopniowym. Wybór **11 listopada** uzasadnić można zbiegiem wydarzeń w Polsce: wypuszczenie z więzienia w Magdeburgu z zakończeniem I wojny światowej dzięki zawarciu rozejmu w Compiègne **11 listopada 1918**, pieczętującego ostateczną klęskę Niemiec. Dzień wcześniej przybył do Warszawy Józef Piłsudski.

Józef Piłsudski (1867-1935) – polski polityk, wojskowy i przywódca państwa. Urodził się 5 grudnia 1867 roku w Żuławie na dzisiejszej Litwie w zubożałej rodzinie szlacheckiej. Studiował medycynę w Charkowie; jako dwudziestolatek został zesłany na Syberię, skąd powrócił po pięciu latach. Działacz Polskiej Partii Socjalistycznej, współzałożyciel jej odłamu – PPS-Frakcji Rewolucyjnej. Redagował nielegalne pismo „Robotnik”. Organizator Związków Strzeleckich i Legionów Polskich w zaborze austriackim. Dowódca Pierwszej Brygady Legionów. W początkowych dniach I wojny światowej podjął nieudaną próbę wzniesienia powstania narodowego na obszarze zaboru rosyjskiego. Od 1914 do 1917 roku główny Komendant Polskiej Organizacji Wojskowej. Następnie aresztowany i osadzony w niemieckiej twierdzy w Magdeburgu, co wzmocniło jego renomę jako bojownika o polską niepodległość. Uwolniony w początku listopada 1918 roku przybył do Warszawy i 22 dnia miesiąca przyjął stanowisko Naczelnika Państwa. Zwierzchnik sił zbrojnych podczas wojny polsko-bolszewickiej. Przed rozpoczęciem ofensywy na Kijów mianowany Marszałkiem Polski. 16 sierpnia 1920 roku wyprowadził decydujący manewr oskrzydający znaną Wieprza, który przesądził o zwycięstwie w bitwie warszawskiej.

"Kocham wolność"

Marta Witeska 8b

W dniu 8 listopada w Szkole Podstawowej nr 137, na dużej sali gimnastycznej odbył się apel z okazji sto pierwszej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę. Po uroczystym wprowadzeniu sztandaru i wyśpiewaniu hymnu państwowego, pani dyrektor Ewa Morzyszek-Banaszczyk przemówiła do nas tymi słowami: "Witam Was serdecznie w tym szczególnym dniu". A warto wiedzieć, że dzień naprawdę był szczególny. Bowiem to dzisiaj świętowaliśmy i dawaliśmy świadectwo, że pamiętamy o tych wszystkich, którzy narażali swoje życie, byśmy teraz mogli żyć w bezpiecznym kraju. To dla tych wszystkich swobód i wolności, które teraz mamy, oni oddawali własne, cenne życia. O tym i o wielu innych równie ważnych sprawach mówiła nasza dyrektorka. Po tym krótkim przemówieniu nadszedł czas na część artystyczną, w czasie której aktorzy i jednocześnie uczniowie klasy 7 B przybliżyli nam najważniejsze wydarzenia z historii Polski. A zaczęło się od... nudnego projektu! Po kliknięciu przycisku na tajemniczej stronie internetowej oferującej podróże w czasie, wszyscy przenieśli się do 1772 roku. Tak, słusznie sędzicie. Jak poinformował uczniów ich przewodnik, to był rok, kiedy nastąpił pierwszy rozbiór Polski. Później uczestnicy wycieczki znaleźli się w 1793, a potem 1795, kiedy nastąpiły pozostałe dwa rozbiory, a Polska zniknęła z map świata na 123 lata. Ale czy się poddali? Przewodnik przeniósł grupkę w czasie także do 1794 roku, do czasów słynnej insurekcji kościuszkowskiej, a później do dwóch następnych powstań - listopadowego (1830 rok) i styczniowego (1836 rok), obu zakończonych niepowodzeniem. Prawdziwym apogeum emocji związanych z tymi klęskami była solowa piosenka Magdaleny Chomątek pt. "Jest taki kraj" przy akompaniamencie nauczyciela od muzyki Pana Mateusza Stawiszyńskiego. Całe przedstawienie zakończyło się pozytywnym przypomnieniem roku 1918, kiedy skończyła się pierwsza wojna światowa, a Polska odzyskała niepodległość oraz wcześniejszym powstaniem Legionów Polskich, które pod dowództwem Józefa Piłsudskiego, przez te cztery lata walczyły u boku Polski. Chór zwieńczył przedstawienie piosenką Chłopców z Placu Broni "Kocham wolność". Sztandar został wyprowadzony, a uczniowie wrócili do swoich klas.

Książki z dawnych lat

Zakurzona książka.

Pożółkłe kartki.

Śladów czytania brak, za to są obecne „mole książkowe”.

Wydana jako lektura uzupełniająca dla klasy VII przez Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych w 1962 r.

Nakład 170 000.

Na pierwszy rzut oka - nic nadzwyczajnego.

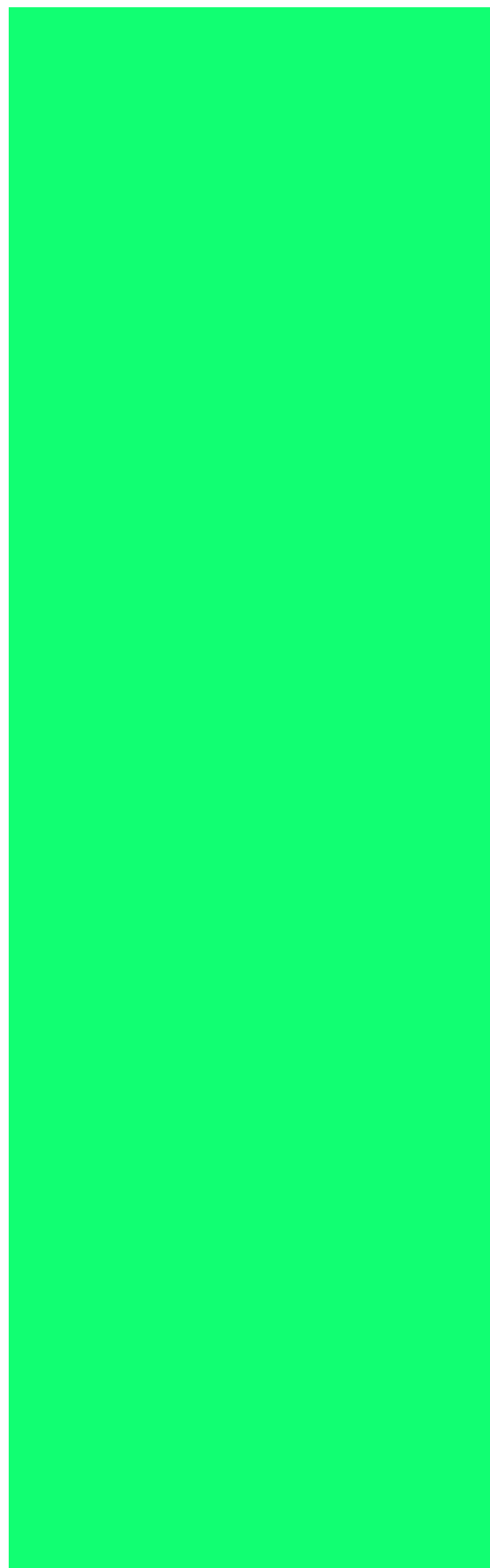
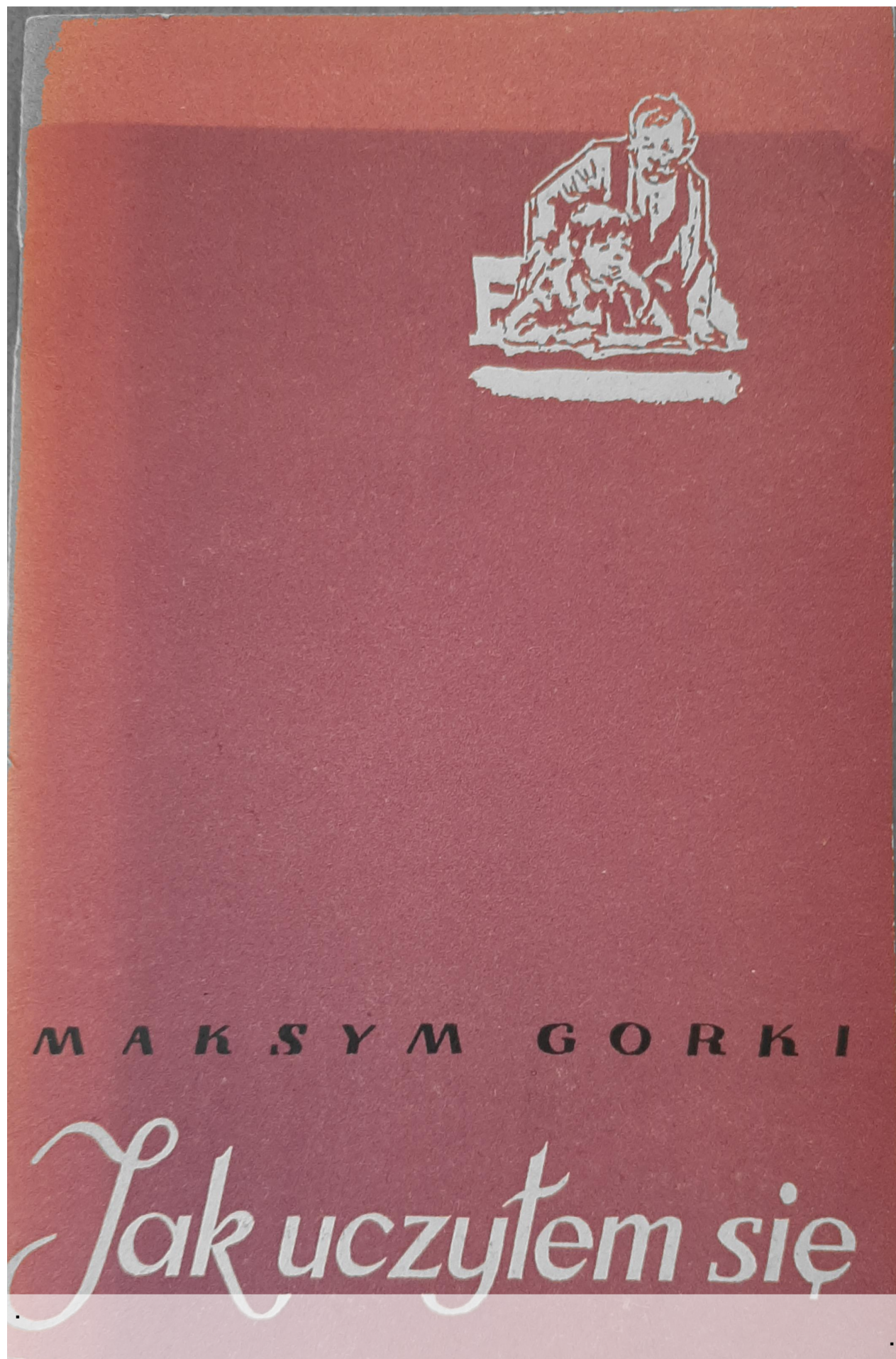
Ale sam tytuł intrygujący. Nazwisko autora dobrze znane.

Przekartkowana – wzbudza zainteresowanie.

Puenta zawiera wiele wyjątkowych i cudownych myśli :

„ Kochajcie książkę, bo ona jak przyjaciel pomoże wam zorientować się w psrej i burzliwej plątaniu myśli, uczuć, zdarzeń, ona nauczy was szacunku dla siebie i dla człowieka, ona uskrzydli wasz rozum i serce miłością i do człowieka, i do świata.

We wszystkim, co zrobił i nadal robi człowiek, w każdej rzeczy - tkwi jego dusza. Najwięcej tej czystej i szlachetnej duszy jest w nauce, w sztuce; najpiękniej, najzrozumialej przemawia ona w książkach.”

ZACHĘCAM DO PRZECZYTANIA!